

Stefka István: Indiánok

2014 július 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

„Az indiánok szerintem az emberiség legnemesebb példányai. A természet kegyetlen törvényszer?ségei érlelik nemessé, bátorrá és alkalmazkodóvá ?ket. Ha lenne még egy életem, azt legszívesebben köztük élném le.”

Egy pillanatnyi megvilágosodása közben mondta ezt George Armstrong Custer tábornok, a hetedik lovasezred

parancsnoka, az észak-amerikai indiánok legádázabb ellensége, aki mindvégig semmibe vette a szabadságukért küzd? indiánokat.

Akkor még, harminchét évesen nem tudta, hogy nem sokkal kés?bb a Little Bighorn folyónál lezajlott ütközetben, az Ül? Bika vezetésével harcoló, közös táborba vonult lakota-sziú, arapaho és csejen indiánok, a szerz?déseket sorozatosan megszeg? és folytonosan nyugatabbra vonuló fehérek ellen 1876-ban rá és katonáira súlyos vereséget mér. Az észak-amerikai indián háborúk egyik legnagyobb csatájában Custer parancsnok katonáival együtt az utolsó emberig odaveszett. Az indiánok gy?zelme azonban nem állította meg a fehér ember el?renyomulását. De nem is ez a lényeg.

Ennek a történetnek is van egy örökké tartó tanulsága. Nem szabad lenézni, alábecsülni az ellenfelet. Ez minden oldalra igaz. A másik, hogy az adott szó megszegése hosszú távon súlyos morális következményekkel jár, felbomlik az addig kialakult rend, és innent?l kezdve kiszámíthatatlanul zajlanak az események. Az indiánok legnagyobb tévedése az volt, hogy azt hitték, a sápadtarcúak is úgy gondolkodnak az életr?l és a szabadságról, mint ?k. A rézb?r? nem azért harcolt, hogy ölhessen, hanem azért, hogy megmaradjon, és a gyerekei is megmaradjanak. Hogy ennek az eredménynek mi lett a vége, azt tudjuk. De nem volt értelmetlen. Ahogyan nem

voltak értelmetlenek a magyar szabadságharcok sem, amelyek ugyan sohasem végz?dtek gy?zelemmel, de a magyarságot újabb és újabb, meger?söd? identitástudattal, morállal ruházták fel. Ezt az érzést vitte tovább a magyarság apáról fiúra vagy anyáról leányaira, mert a magyar szabadságküzdelmekben mindig fontos szerepük volt a n?knek. A magyar történelem fejl?dését, visszafejl?dését máig ezek az ellentétes gondolkodások, cselekvések határozzák meg. Ennek haladó történetét mindig az motiválta, hogy egyes társadalmi rétegeknek, csoportoknak, magának az egyénnek milyen viszonya volt, van a hazához. A haza, az otthon az a centrális er?, amely több mint egy évezrede igazolja a történelmet formáló egyén tetteinek jogát, jogosságát. Azaz mellette, érte vagy ellene tesz bármit is. Ez az alapigazság nem vesztette el id?szer?ségét, s?t a mai politikai életre is érvényes.

A jelenlegi balliberális oldal zavarodottságának is ez a lényege. Nem tud morálisan választani. Ha választ, akkor is akarva vagy akaratlanul többnyire népe, hazája ellen cselekszik. Ez az, amit sokan nem bocsátanak meg nekik. A hét végi Farkasházy-féle találkozó politikai jelentéktelensége éppen ebb?l fakadt. Hiányzott bel?le a centrális er?tér, a cél, hiányzott bel?le talán maga a nép, az emberek, akikért érdemes harcolni. A baloldal talpra állásáról, az újra összefogásról lett volna szó, de a jelenlév?k maguk sem tudták, hogy miért vannak ott, és mit akarnak. A múlton, a múlt kudarcain, tévedésein rágódtak, a Fidesz érthetetlen sikerein. A Balaton-parton el?kel? idegenek, kivülállók voltak önmaguknak s egymásnak. Egymástól várták a meger?sítést, az akolmeleget, hogy visszatérnek a hatalomba. Csak a hogyan, mikor, minek, kivel s a miért kérdéseinek átbeszélése elmaradt. Öncélú volt ez a találkozó, mint annyi más balliberális összejövetel. A tavalyi találkozó két megmondóembere azonban hiányzott: Heller Ágnes és Konrád György. Er?szakos politikai beavatkozásuk, a Mesterházy Attila, Bajnai Gordon csapatainak összeboronálásának kísérlete, Gyurcsány Ferenccel megspékelve megbukott. Talán szégyellték elvetélt tanácsaikat, ami a baloldal évtizedekig kiható nagy kudarcát hozza? Ungvári Tamás fogalmazta meg a Hír Tv-ben a legpregnánsabban, a miért nincs vezet?je a baloldalnak kérdését, illetve máshol miként születik meg: „…nem tudjuk, az eddigi teljesítmény nem azt mutatja, hogy van, de hát holnapután jöhet valaki, hát hogy jöttek a mi vezet?ink, egy óra alatt jöttek, ott voltak a kollégiumban, egyszer csak eldöntötték, hogy megváltoztatják a világot, kipattantak a H?sök terére, és megvolt a vezet?. Kett? órával el?tte nem tudták, hogy született egy vezet?, a vezet?k azok így születnek”. Ungvári Tamás nyilván a Fideszre és Orbán Viktorra gondolt.

Persze vezet?vé, vezet? er?vé váláshoz mindez kevés, sok minden kell még hozzá. Például hit, ügyszeretet, rengeteg munka, összefogás, elhivatottság, elkötelezettség a haza, a nemzet, a nép iránt, amely le tudja gy?zni – nem fegyverrel, a szó erejével, jó példával – a sok rosszakarót belföldön-külföldön egyaránt. Ezek a jellemvonások, ezek az emberek egyel?re csak a nemzeti oldalon találhatók meg. Az író joggal ezt keresi a baldalon, ami még csak a vágyálmaiban van meg. Itt is szükség lenne egy Custer tábornok-féle megvilágosodásra, katarzisra. Tudni kellene, mikor legyen az ember indián.

Stefka István – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló